

221. 1.

VERSLAG DER COMMISSIE VOOR DE STAATSUITGAVEN.

Bij de kennisneming van deze rekening trok het de aandacht, dat, terwijl het saldo van het vorige jaar bijna f 7 miljoen bedroeg, dat wel voor het grootste deel uit voor belegging beschikbare gelden moest bestaan, en terwijl er voor bijna f 6,5 miljoen aan inkomsten konden worden vermeld en slechts een luttel bedrag voor dekking van verlies op één der aanmuntingen benodigd was, toch slechts voor een bedrag van ruim f 2 650 000 voor aankoop van grootboekinschrijvingen of andere Nederlandsche staatsschuld was besteed.

Aan den Minister van Financiën werden daaromtrent inlichtingen gevraagd. Uit het antwoord bleek, dat aanvankelijk een opdracht tot een belangrijken aankoop van grootboekinschrijving — n.l. voor f 4 235 000 — was gegeven, doch dat, toen deze nog slechts gedeeltelijk was uitgevoerd, in September het plan was gerezen om in den vervolge voornamelijk te beleggen in schuldbekentenissen krachtens Nederlandsche leeningwetten, waartoe wijziging van de Muntwet 1912 noodig was, welke bij de wet van 21 November 1924 (*Staatsblad* n°. 525) tot stand kwam. Inmiddels was de belegging tusschen September en November gestaakt. Na de afkondiging der genoemde wet bleef niet genoeg tijd beschikbaar om het beleggingsprogramma

van 1924 geheel af te werken; in de maand December kon nog slechts voor een som van ruim f 800 000 worden besteed, waartegenover evenwel in dezelfde maand een opbrengst van ruim f 1 300 000 wegens verkoop van 3 pct. grootboekinschrijving stond, zoodat per saldo bijna f 2 900 000 van het aanvankelijk ter belegging aangewezen bedrag onbelegd bleef. Intusschen werd opdracht gegeven, dit bedrag in het volgend jaar (1925) méér te beleggen dan anders in het voornemen had gelegen, zoodat dan ook in dat jaar ruim f 6 166 000 voor nieuwe belegging werd uitgegeven. Hoewel het der Commissie uit dat schrijven niet duidelijk is geworden, waarom in de laatste maand van een jaar, waarin door omstandigheden niet het gansche bedrag, dat voor belegging werd aangewezen, kon worden belegd, voor een bedrag van f 1 300 000 van de beleggingen van vorige jaren werd verkocht, meent zij, dat het antwoord van den Minister haar aanvankelijke bedenking tegen het onbelegd laten van belangrijke bedragen van het Nederlandsche Muntfonds, hetgeen haar niet overeenkomstig den geest van artikel 3*bis* der Muntwet 1912 scheen te zijn, heeft opgeheven.

De Commissie meent derhalve aan de Kamer in overweging te moeten geven de rekening aan het hoofd dezes vermeld voor kennisgeving aan te nemen en een afdruk van dit Verslag te zenden aan den Minister van Financiën.

Aldus vastgesteld, 11 Maart 1926.

VAN VUUREN.

VLIEGEN.

BEUMER.

VAN RIJCKEVORSEL.

OUD.

VAN GIJN.

LOVINK.

¹⁾ Deze stukken zijn niet gedrukt.